

► Jacques Beemsterboer schrijft gedicht over zijn vermoorde dochter, gedetineerde maakt er een lied van

Een verrassing uit de gevangenis

Een uniek verhaal, vindt Jacques Beemsterboer het. Van zijn gedicht over zijn vermoorde dochter Nadine is een lied gemaakt, door een bewoner van de gevangenis in Arnhem-Zuid.

Pim Roelofs
Doesburg

Jacques Beemsterboer uit Doesburg kreeg een grote verrassing uit de gevangenis. Hij schreef een gedicht over zijn vermoorde dochter Nadine en een gedetineerde in Arnhem heeft er een lied van gemaakt. Hoe het lied klinkt, weet Beemsterboer (67) nog niet. Binnenkort gaat hij naar de Penitentiaire Inrichting (PI) in Arnhem-Zuid, waar hij de cd met daarop het lied overhandigd krijgt.

Jacques en Wanda (66) Beemsterboer, die sinds 2018 in Doesburg wonen, verloren in 2006 hun dochter Nadine. De 20-jarige Hoornse werd doodgestoken door haar ex-vriend die niet kon verkroppen dat zij zonder hem verder wilde leven. Jacques schreef een gedicht dat opgenomen werd in het boek dat Wanda over Nadine schreef: *Mam, ik bel je zo terug*. Nu, vijftien jaar later, is er in het huis van bewaring in Arnhem muziek onder gezet.

Beemsterboer ontmoette de gedetineerde in Arnhem tijdens een van de lezingen die de Doesburger al jaren geeft in gevangnissen. Hij vertelt dan over zijn dochter Nadine, hoopt daarmee gedetineerden te raken en een zetje in de goede richting te geven.

Het boek over Nadine is in het Engels vertaald door Annemiek van den Bosch en de gedetineerde in Arnhem kreeg die versie onder ogen. Beemsterboer: „Het gaat om een gevangene die graag zingt en liedjes schrijft. Hij had er direct een melodie bij en ik nodigde hem uit er een liedje van te maken. Ik had niet gedacht dat dat zou gebeuren, maar na twee dagen was het lied klaar. Het is

een uniek verhaal.” Waarom de man vast zit, weet Beemsterboer niet. Dat weet hij van geen enkele gedetineerde die tijdens lezingen bij hem in de zaal zit. „De gevangenen die mijn lezingen volgen, kiezen voor verandering. Mijn vrouw en ik zijn blij dat wij een bijdrage kunnen leveren aan het herstelrecht van de gevangene”, zegt de Doesburger.

▲ Jacques en Wanda Beemsterboer. Nadine kijkt vanaf de muur toe.

FOTO KOEN VERHEIJDEN

Als het liedje puik klinkt, en daar gaan Jacques en Wanda Beemsterboer vanuit, dan willen zij dit ten gehore brengen op het eindfeest van de Nadine Foundation. Want na vijftien jaar wordt de stichting die zich inzet voor het bestrijden van zinloos geweld opgeheven. „Daar leven wij naartoe,

maar voor Wanda is het een erg emotioneel moment. Zij heeft het gevoel dat we dan opnieuw afscheid nemen van Nadine. Ze voelt het tot in haar vezels. Ik sta daar iets nuchterder in.”

Het eindfeest is op zondag 6 november in de oude dansschool van hun dochter in Zwaag. Nadine was

kampioen streetdance. Jacques Beemsterboer hoopt dat een bekende artiest het liedje wil zingen. Premier Mark Rutte wordt ook uitgenodigd. Rutte was deelnemer van de zogenoemde Nadine OK Run in 2012 en in 2018 was hij van de partij om deelnemers aan te moedigen.

■ Jacques en Wanda Beemsterboer waren in de afgelopen weken te zien in de serie *Recht in de Ogen* van Omroep Max. Daarin gingen slachtoffers en daders met elkaar in gesprek, onder leiding van Charles Groenhuijsen. De serie is terug te kijken op NPO1.

Dear Nadine,

Having to watch you go
The wind beneath your wings
Oh you can fly, I know
To what your new world brings

So grim, your empty bed
The hollowness inside
Only two bicycles in the shed
After a summer that shone so bright

The eyes are all so vacant
I yearn for things long gone
My inner pain awakened
MY girl won't see new dawn

My tears they keep on streaming
It is an endless flow
Within the why's are screaming
Why did you have to go?

You, the sweetest girl of all
A lovely young woman even
It was not your time at all
No wish to leave us grievin'

Your work on earth not finished
So much still left undone
Leaving us diminished
The 'we' forever gone

Rest now, my sweet baby,
An angel high above
Help us a little, maybe
Send us guidance, my love

My gentle kisses cover you
It is time to let you go
You wipe my silent tear of rue
Your soft touch comforts so

If it is up to heaven that you fly
Please find yourself a cloud
I will go on, or at least I'll try
Till we meet again, no doubt

For ever you will stay with me
What you did and how you were
In my heart you'll always be
I know you know, for sure

Your daddy